

die volgde, met spoed en 'als Sonntagsfreude!' aan de *Rundfunkbetreuungsstelle* toegezonden.¹

Wat de Avro betreft, moeten wij vermelden dat directeur Vogt in de zomer van '40 een duidelijke poging ondernam om voor zijn omroepvereniging weer de oude monopoliepositie te verwerven. Het snel verwijderen van alle Joodse medewerkers, dat wij reeds memoreerden, zal hij wel gezien hebben als het uit de weg ruimen van een hinderlijk obstakel op het pad naar goede betrekkingen met de nieuwe heersers. Bij de *Rundfunkbetreuungsstelle* ging Vogt zijn best doen om te bereiken dat de uitzendingen van de Nederlandse wereldomroep geheel voor de Avro gereserveerd werden. Dat lukte hem niet. Wel was hij een der eersten die (8 juli) het woord tot Indië richtte. Hij duidde toen aan dat Nederland door een onrechtvaardig lot getroffen was:

'wij voelen dat zoals u dat voelt; maar wij sluiten dat gevoel op in ons hart. Ik spreek alleen over feiten en waarheden. Die zeggen ons dat zij die ons hebben overwonnen, de Duitsers, . . . zich ridderlijke en hoffelijke tegenstanders getoond (hebben) in de strijd en grootmoedige overwinnaars die ons behandelen als hun gelijken; dat wil zeggen: als hoogstaande, beschaafde mensen . . . Natuurlijk betalen wij de tol die ons door (de) lotsverbondenheid met het Duitse rijk is opgelegd; maar wij leven niet, zoals menigeen misschien denkt, onder een drukbewind. Integendeel, wij leven zo vrij als onder de gegeven omstandigheden maar mogelijk is.'²

Deze lijn doortrekkend, spoorde Vogt in hetzelfde nummer van *De Radiobode* waarin hij de tekst van zijn toespraak naar Indië liet opnemen, de leden van de Avro aan, zich stipt aan de verordening te houden die het luisteren naar buitenlandse zenders verbood: 'een bevel, waartegenover', aldus zijn hoofdartikel, 'verzet niet baat, tersluiks overtreden afstoot, gehoorzaamheid niet onteert, eer leert.'³

Twee weken later meende Vogt het doel dat hij voor zijn Avro wilde bereiken, zeer dicht genaderd te zijn: 'Het rad van het lot heeft nu eenmaal zó gewenteld', schreef hij, 'dat haar inzichten met betrekking tot de beste organisatie van de radio-omroep in Nederland, thans dichter bij de verwezenlijking schijnen dan zij ooit zijn geweest.'⁴ Hier en daar ging hij in zijn programma's accenten aanbrengen of voorbereiden die, naar hij meende, de Duitsers niet onwelkom zouden zijn. Blokzijl nodigde hij uit, voor de Avro een reeks lezingen te houden over de toestanden in Duitsland; deze

¹ Brief, 24 sept. 1940, van de BRK-Noord-Holland aan GKzBV (GKzBV, 60 k).

² Tekst in *De Radiobode*, 12 juli 1940. ³ A.v. ⁴ A.v., 26 juli 1940.